

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu jakožto soudu kárného složený z předsedy senátu JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., členů JUDr. Tomáše Durdíka a JUDr. Tomáše Uldricha a přísedících Mgr. Tani Dočekalové, JUDr. Ing. Ondřeje Lichnovského a doc. JUDr. Martina Škopa, Ph.D., projednal v ústním jednání dne 27. 3. 2024 kárný návrh ze dne 16. 11. 2023 kárného navrhovatele: **předseda Okresního soudu v Děčíně**, se sídlem Masarykovo náměstí 1, Děčín, proti kárně obviněné: **Mgr. Pavlína Müllerová, soudkyně Okresního soudu v Děčíně**, a rozhodl

t a k t o :

Podle § 314r odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), přiměřeně aplikovaného v kárném řízení dle § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

se schvaluje dohoda o vině a kárném opatření,

kteřá byla uzavřena v sídle Okresního soudu v Děčíně dne 8. 2. 2024 mezi kárným navrhovatelem, předsedou Okresního soudu v Děčíně Mgr. Janem Tichým, a kárně obviněnou soudkyní Okresního soudu v Děčíně Mgr. Pavlínou Müllerovou, a potvrzena stranami na ústním jednání dne 27. 3. 2024,

a

Mgr. Pavlína Müllerová,

nar. X,

soudkyně Okresního soudu v Děčíně,

se uznává vinnou

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

ž e

jako soudkyně Okresního soudu v Děčíně příslušná k projednání a rozhodnutí věci vedené pod sp. zn. 0 Ntm 1203/2023 náležitě nepřezkoumala návrh státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Děčíně ze dne 20. 5. 2023, čj. 1 ZT 180/2023-12, na vzetí mladistvého T. F., narozeného X, trestně stíhaného pro provinění maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. k) trestního zákoníku, do vazby, a nezohlednila tak, že trestní sazba v daném případě nepřevyšuje dvě léta, protože mladistvého - s ohledem na § 68 odst. 2 trestního řádu - bylo možné vzít do vazby toliko za naplnění podmínek uvedených v § 68 odst. 3, 4 trestního řádu, které však v jeho případě naplněny nebyly, a dne 20. 5. 2023 vydala zjevně nezákonné usnesení čj. 0 Ntm 1203/2023-19, jímž mladistvého vzala do vazby z důvodů uvedených v § 67 písm. a), c) trestního řádu, a mladistvý na základě tohoto zjevně nezákonného rozhodnutí ve vazbě pobýval v době od 19. 5. 2023, 12:35 hodin do 25. 6. 2023, 19:15 hodin

t e d y

zaviněně porušila povinnosti soudkyně a ohrozila důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l a k á r n é p r o v i n ě n í

podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích

a z a t o s e j í u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 10 % n a d o b u 6 m ě s í c ů .

O d ů v o d n ě n í :

I. Průběh kárného řízení

[1] Předseda Okresního soudu v Děčíně (dále též „navrhovatel“) podal dne 16. 11. 2023 podle § 8 odst. 2 písm. g) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále též „kárný zákon“) k Nejvyššímu správnímu soudu jakožto soudu kárnému návrh na zahájení kárného řízení proti soudkyni tohoto soudu Mgr. Pavlíně Müllerové (dále též „kárně obviněná“ nebo „soudkyně“). Obvinil jí ve smyslu § 86 a § 87 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), z toho, že porušila povinnost dle § 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích jednáním uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí. S odkazem na odůvodnění usnesení Okresního soudu v Děčíně ze dne 25. 6. 2023, čj. 1 Tm 16/2023-107, kterým byl obviněný mladistvý T. F. propuštěn z vazby, navrhovatel zdůraznil, že nebyly naplněny základní zákonné podmínky pro vzetí do vazby. Kvalifikované vazební důvody dle § 68 odst. 3 trestního řádu nebyly tvrzeny ani v návrhu státního zástupce a nevyplynuly z obsahu spisu ani z průběhu vazebního zasedání. Byť

výrok usnesení, jímž byl mladistvý vzat do vazby, odkazuje na kvalifikovaný vazební důvod dle § 68 odst. 1, odst. 3 písm. e) trestního řádu, jde o pouhý formální odkaz, který nemá skutkovou oporu ani není vysvětlen v rámci odůvodnění rozhodnutí. Povaha trestné činnosti (provinění), pro které byl mladistvý trestně stíhán, sama o sobě vylučovala případné použití § 68 odst. 4 trestního řádu. Pochybení soudkyně označil navrhovatel za natolik závažné, že nepřichází v úvahu postup dle § 88a zákona o soudech a soudcích (tedy udělení výtky).

[2] K osobě kárně obviněné navrhovatel uvedl, že byla jmenována soudkyní v roce 2014 (k Okresnímu soudu v Děčíně byla přidělena s účinností od 18. 6. 2014). Od počátku byla zařazena na trestním úseku daného soudu (od 1. 7. 2018 do 31. 12. 2018 byla dočasně přidělena ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem na trestní odvolací úsek). V době od 13. 10. 2020 do 31. 3. 2022 čerpala rodičovskou dovolenou. V průběhu výkonu soudcovské funkce se kárně obviněná pravidelně účastní vzdělávacích akcí i gremiálních porad pořádaných krajským soudem; kárně postižena dosud nebyla, ani jí nebyla udělena výtka. Jako kárné opatření navrhovatel navrhl snížení platu o 10 % na dobu 3 měsíců. K tomu uvedl, že na jedné straně je třeba zohlednit intenzitu porušení povinností obviněnou (zásah do ústavně zaručeného práva mladistvého na osobní svobodu), a na druhé straně to, že obviněná je dosud bezúhonnou soudkyní, kterou lze považovat za odborně i osobnostně bezproblémovou. Své pochybení obviněná nijak nezastírá, uznává je a projevuje příkladnou sebereflexi. Závažnost následku pochybení na základních právech mladistvého významně modifikuje fakt, že mu bylo uloženo trestní opatření nepodmíněného odnětí svobody ve výměře dvou měsíců, do něhož byly započteny dny omezení na svobodě v důsledku nezákonné vazby (nebyl tak na osobní svobodě omezen déle, než kdyby nezákonné rozhodnutí nebylo vydáno).

[3] Kárný navrhovatel následně kárnému soudu v dané věci předložil dohodu o vině a kárném opatření uzavřenou dne 19. 12. 2023, v níž se s kárně obviněnou dohodl na uložení kárného opatření snížení platu o 10 % na dobu 2 měsíců. Kárnému soudu k tomu sdělil, že dohodnuté opatření sice považuje za relativně mírné, avšak zároveň za dostatečné, a to vzhledem k okolnostem zmíněným již v návrhu (postoj kárně obviněné, „zhojení“ následků dopadu pochybení do osobní sféry mladistvého a dosavadní bezúhonnost kárně obviněné). Vazební návrh navíc podal zkušený a erudovaný státní zástupce, k čemuž navrhovatel zmínil i „jistou nepřehlednost posuzované matérie“ (mladistvý byl v jiné věci souběžně trestně stíhán a v další již dříve pravomocně odsouzen za závažnou trestnou činnost). Kárně obviněná vnímá velmi citlivě již fakt, že dané pochybení je předmětem formálního řešení. Mírné snížení (dohodnuté) výměry kárného opatření oproti návrhu spočívá podle navrhovatele ve zohlednění ochoty kárně obviněné usnadnit a urychlit průběh kárného řízení.

[4] Kárně obviněná ve svém stanovisku k řízení o daném návrhu doručenému kárnému soudu na tuto dohodu odkázala.

[5] Kárný navrhovatel současně s předložením shora uvedené dohody avizoval připravenost obnovy jednání a uzavření nové dohody pro případ, že by kárný soud dospěl k závěru, že dohodnuté kárné opatření není přiměřené skutku (pochybení). Vzhledem k tomu, že kárnému soudu při předběžném posouzení dohody vyvstaly pochybnosti o tom, zda není sjednané kárné opatření nepřiměřeně mírné, a to výrazně (což se týkalo i kárného

opatření navrhovaného v podaném kárném návrhu), přdestřel toto předběžné hodnocení stranám a s přihlédnutím k avizované připravenosti dále jednat jim stanovil lhůtu 3 týdnů k případnému předložení nové dohody (sdělení kárného soudu ze dne 5. 2. 2024, čj. 13 Kss 5/2023-31). Kárný soud stranám vysvětlil, že tento jeho předběžný náhled se odvíjí nejen od okolností dané věci (délka nezákonné vazby, kárně obviněná je již zkušená trestní soudkyně, do vazby byl vzat mladistvý a nejde o vazbu tzv. přesezenou), ale též od aktuální rozhodovací praxe kárného soudu (např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 19. 4. 2023, čj. 13 Kss 6/2022-47, ve věci *Humeni*, či ze dne 2. 12. 2020, čj. 16 Kss 4/2020-55, ve věci *Kacafírek*).

[6] V návaznosti na to pak navrhovatel předložil kárnému soudu novou dohodu o vině a kárném opatření, kterou uzavřel s kárně obviněnou dne 8. 2. 2024. Součástí této dohody (která výslovně ruší a nahrazuje předchozí dohodu ze dne 19. 12. 2023) je dohodnuté kárné opatření snížení platu o 10 % na dobu 6 měsíců. Kárně obviněná v dohodě prohlašuje, že se skutku vymezeného ve výroku tohoto rozhodnutí dopustila. Navrhovatel k tomu v dohodě uvedl, že zjištěné skutečnosti dostatečně odůvodňují závěr, že se kárně obviněná skutku dopustila.

[7] Kárný navrhovatel současně s předložením této dohody (vedle skutečností již dříve uvedených) kárnému soudu sdělil, že kárně obviněná je zkušenou trestní soudkyní, avšak k danému pochybení došlo přibližně rok po jejím návratu z mateřské a rodičovské dovolené. Část roku 2022 navíc vykonávala funkci pouze v rozsahu polovičního úvazku. S účinností od 1. 9. 2023 převzala v rozsahu 50 % agendu Rod (řízení ve věcech činů jinak trestných spáchaných dětmi). Od 1. 11. 2023 dále převzala, rovným dílem s dalším soudcem, specializaci ve věcech Trn (trestní řízení podle zákona o soudnictví ve věcech mládeže) a dne 1. 12. 2023 byly mezi tyto dva nově specializované soudce rozděleny věci Tm (i Rod) po soudkyni, která byla uznána dlouhodobě práce neschopnou. Agendy Tm a Rod kárně obviněná předtím nevykonávala. Přestože nešlo o agendy, o které by měla zájem, akceptovala nutnost řešení nastalé situace a s novou situací se snažila co nejrychleji sžít. Kárně obviněná též trpí vážným chronickým onemocněním, pro které byla v pracovní neschopnosti dva měsíce v roce 2016, dva měsíce v roce 2018 a tři měsíce v roce 2019. Ty jí sice v současné době nebrání v řádném výkonu funkce soudkyně, avšak mohou se intenzivněji projevit v souvislosti s nárazově vyšším (než pro ni jinak obvyklým) stresem. Nadto jí dne 31. 3. 2023 napadla (na poměry okresního soudu nebývale) velká a mediálně sledovaná trestní věc. Tyto okolnosti se negativně odrazily na jejím dočasně (avšak významně) zvýšeném pracovním zatížení v porovnání s jinými trestními soudci, což vedení soudu řešilo dvoufázovým dočasným zastavením nápadu nových (nespecializovaných) trestních věcí do jejího soudního oddělení. Účinek těchto opatření se však projevil až s jistým časovým odstupem.

[8] Při jednání u kárného soudu konaném dne 27. 3. 2024 formou videokonference kárně obviněná odkázala na uzavřenou dohodu a po poučení uvedla, že rozumí sjednané dohodě o vině a kárném opatření, je jí zřejmé, co tvoří podstatu skutku, jaká je jeho právní kvalifikace a jaká kárná opatření zákon stanoví za kárné provinění, že učinila své prohlášení v dohodě o tom, že spáchala skutek, pro který je kárně stíhána, dobrovolně a bez nátlaku a že jí jsou známy všechny důsledky dohody, zejména to, že soud v případě jejího schválení nebude dokazovat a rozhodne o vině a kárném opatření podle dohody. Kárný navrhovatel

při jednání odkázal na sdělení zaslaná kárnému soudu s předloženými dohodami a zdůraznil, že sjednané kárné opatření považuje za přiměřené danému skutku.

II. Hodnocení kárného soudu

[9] Kárný soud úvodem předesílá, že nevyvstaly žádné pochybnosti o zachování subjektivní ani objektivní lhůty k podání kárného návrhu (§ 9 odst. 1 kárného zákona). Dále, že vymezení skutku v návrhu a v dohodě o vině a kárném opatření nebylo mezi stranami sporné a odpovídá obsahu spisu a předložených podkladů. S ohledem na to kárný senát neprováděl dokazování ohledně průběhu vytykávaného jednání (§ 314q odst. 5 trestního řádu ve spojení s § 25 kárného zákona) a přistoupil k posouzení návrhu na schválení dohody o vině a kárném opatření. Pro úplnost lze dodat, že tomuto posouzení nebrání ani to, že při sjednávání dohody neměla kárně obviněná obhájce (již na počátku řízení byla poučena o právu zvolit si jej a tohoto práva nevyužila).

[10] Ve shodě se svou předchozí rozhodovací praxí kárný soud dále uvádí, že možnost uzavřít dohodu o vině a kárném opatření považuje za vhodné vyústění kárného řízení, protože jde o projev žádoucí sebereflexe na straně kárně obviněného soudce (viz rozhodnutí kárného soudu ze dne 15. 4. 2019 čj. 11 Kss 8/2018-199, ve věci *Miklová*). Především v případech, kdy je kárným navrhovatelem předseda soudu, u něhož kárně obviněný soudce působí, sjednání a uzavření dohody o vině a kárném opatření posouvá vztah kárného navrhovatele a kárně obviněného do roviny spolupráce namísto konfliktu proti sobě stojících stran řízení. To zajistě přispěje k lepší atmosféře na pracovišti a umožní to vedení soudu lépe pracovat s kárně obviněným soudcem na odstranění nedostatků, jež jsou předmětem kárného návrhu (např. rozhodnutí kárného soudu ze dne 10. 6. 2019 čj. 11 Kss 2/2019-51, ve věci *Parolek*).

[11] Kárný soud proto hodnotil podmínky pro schválení dohody o vině a kárném opatření stanovené trestním řádem. Soud nemůže podle § 314r odst. 2 trestního řádu dohodu schválit mimo jiné tehdy, pokud je nesprávná, což zahrnuje i situaci, že je v rozporu se zákonem (viz rozhodnutí ve věci *Miklová*). Podle § 175a odst. 1 trestního řádu lze o dohodě o vině a trestu jednat jen tehdy, jestliže výsledky vyšetřování dostatečně prokazují závěr, že se skutek stal, že je trestným činem a že jej spáchal obviněný. Při přiměřené aplikaci těchto ustanovení na základě § 25 zákona o kárném řízení tedy musí z dosud zajištěných podkladů vyplývat, že se stal skutek, tento skutek je kárným proviněním, a že jej spáchal kárně obviněný. Jak v nynější věci vyplývá z již ze shora uvedeného, není zde pochyb o tom, že se skutek stal a spáchala jej kárně obviněná. Proto se kárný senát dále zabýval otázkou, zda v kárném návrhu uvedený skutek dosahuje intenzity kárného provinění. Pokud by totiž vytykávaný skutek nebyly kárným proviněním, nebylo by možné dohodu o vině a kárném opatření schválit.

[12] Kárně obviněné je v nynější věci vytykáno, že v rozporu s trestním řádem rozhodla o vzetí mladistvého obviněného do vazby, což vedlo k nezákonnému omezení jeho osobní svobody na více než jeden měsíc. Kárná provinění spojená se zásahem do osobní svobody kárný soud dlouhodobě hodnotí jako velmi závažná, neboť právo na osobní svobodu je jedno z nejdůležitějších základních práv (kromě již výše citovaných rozhodnutí viz např. rozhodnutí kárného soudu ze dne 10. 6. 2019 čj. 11 Kss 1/2019-87, ve věci *Fialová*,

ze dne 27. 4. 2010 čj. 12 Ksz 5/2009-74, ve věci *Soukup*, ze dne 14. 4. 2010 čj. 13 Kss 9/2009-88, ve věci *Němcová*, ze dne 5. 12. 2011 čj. 11 Kss 7/2011-51, ve věci věc *Rossi*, či ze dne 18. 3. 2015 čj. 13 Kss 7/2014-33, ve věci *Pěchotová*). Rozhodovací praxe kárného soudu je navíc vystavěna převážně na případech, kdy soudce (státní zástupce) některou svou povinnost opomenul (např. rozhodnout o trvání vazby), čímž došlo k delšímu omezení osobní svobody, než mělo (typicky tzv. přesezení vazby). Oproti tomu v současné věci vyplynulo, že v rozporu se zákonem (§ 68 trestního řádu) bylo již samotné rozhodnutí kárně obviněné o vzetí do vazby. Vytýkané jednání tudíž značí, že soudkyně jednala excesivně v rozporu se zákonem, potažmo v rozporu s ústavně garantovaným právem na osobní svobodu, s následkem nezanedbatelného porušení práva na osobní svobodu, a to navíc v případě mladistvého, což značně zvyšuje závažnost jejího pochybení oproti případům, v nichž došlo pouze k nedbalému opomenutí. Zjevnou nezákonnost rozhodnutí kárně obviněné ostatně shledal (a podrobně osvětlil) i samotný Okresní soud v Děčíně v usnesení ze dne 25. 6. 2023, čj. 1 Tm 16/2023-107, jímž propustil obviněného z vazby. Kárný soud tedy s ohledem na výše uvedené nemá pochybnosti o tom, že jednání kárně obviněné bylo natolik závažné, že dosáhlo intenzity kárného provinění.

III. Kárné opatření

[13] Kárný soud dle přiměřeného použití § 314r odst. 2 trestního řádu dohodu o vině a kárném opatření neschválí též v případě, že jsou druh a výše navrženého kárného opatření zjevně nepřiměřené závažnosti kárného provinění.

[14] Při úvaze o přiměřenosti sjednaného druhu a výměry kárného opatření vycházel kárný soud ze závěrů usnesení tohoto soudu ze dne 17. 1. 2019, čj. 13 Kss 5/2018-71, ve věci *Valebrach* (bod 15), podle něž aprobováním dohody o vině a kárném opatření nesmí být popřen smysl a účel kárného řízení. Zároveň měl soud na zřeteli, že z povahy věci bývá výsledkem dohody pro kárně obviněného příznivější kárné opatření, než jaké by zpravidla přicházelo v úvahu při ukládání kárného opatření po provedeném dokazování. Jinak řečeno, sama okolnost uzavření dohody představuje intenzivní polehčující okolnost, jež se projeví v tom, že kárný soud dohodu neschválí, pouze pokud je dohodnuté kárné opatření zjevně (výrazně) nepřiměřené, nikoli jen nepřiměřené. Jinak by z pohledu kárně obviněného ztrácelo smysl o uzavření dohody usilovat a kárný senát by se stával pravidelně aktivistickým účastníkem vyjednávání, což jde proti smyslu a účelu institutu dohody (rozhodnutí ze dne 1. 6. 2020, čj. 11 Kss 2/2020-88, ve věci *Novák*, nebo ze dne 18. 1. 2021 čj. 11 Kss 7/2020-42, ve věci *Šemík*).

[15] Sjednané kárné opatření v nynější věci, tedy snížení platu o 10 % na dobu 6 měsíců, je sankcí, jejíž uložení v kárném řízení zákon umožňuje [§ 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích] a nelze je považovat za zjevně nepřiměřené.

[16] Při hodnocení přiměřenosti sjednaného kárného opatření kárný soud předně přihlédl ke srovnání s kárnými opatřeními ukládanými za rámcově srovnatelná kárná provinění (viz např. shora již zmíněná rozhodnutí kárného soudu ve věci *Humeni* či ve věci *Kacafírek*). V tomto ohledu se sjednané kárné opatření předchozí praxi tohoto soudu nijak nevymyká.

[17] Dále kárný soud zohlednil především to, že soudkyně dosud nebyla kárně postižena a ani jí nebyla uložena výtka ve smyslu § 88a zákona o soudech a soudcích (což ověřil

z předloženého osobního spisu). Jedná se tedy o výjimečné vybočení z jejího dosud bezproblémového výkonu funkce. Soudcovská rada Okresního soudu v Děčíně ani odvolací senáty Krajského soudu v Ústí nad Labem nemají k její osobě ani její soudcovské činnosti žádné negativní poznatky (jak plyne ze stanovisek, které si kárný soud též vyžádal). Stejně tak kárný soud přihlédl též k její ochotě jednat o dohodě o vině a kárném opatření (k dohodě jako intenzivní polehčující okolnosti viz výše). Pominout pak v tomto směru nelze ani okolnosti týkající se jak osobní, tak i pracovní situace soudkyně (v době, kdy došlo k vytýkanému jednání), na které kárný navrhovatel současně s předložením dohody upozornil.

[18] Jde-li o sjednané kárné opatření, kárný navrhovatel poukázal též na to, že mladistvému T. F. bylo následně uloženo opatření odnětí svobody nepodmíněně (tedy mělo dojít ke „zhojení“ nezákonné vazby pozdějším rozhodnutím), resp. že návrh na vzetí do vazby předkládal zkušený a erudovaný státní zástupce. V obecné rovině sice lze k obdobným skutečnostem při ukládání kárného opatření také přihlížet (byť jen v určité míře, viz např. rozhodnutí ve věci *Pěchotová*), v nyní projednávané věci je nicméně třeba v této souvislosti opětovně zdůraznit, že soudkyně rozhodla o vzetí do vazby v případě mladistvého, a to v rozporu s jasně formulovanými zákonnými podmínkami. Případná nepřehlednost dané trestní věci, obsah návrhu podaného státním zástupcem či argumentace uplatněné při vazebním zasedání obhájcem obviněného zde nemohou být pro účely posouzení přiměřenosti kárného opatření určující.

[19] Kárný soud s ohledem na výše uvedené shrnuje, že dohoda o vině a kárném opatření uzavřená mezi navrhovatelem a soudkyní vyhovuje zákonným požadavkům. Kárný soud proto dohodu schválil a v souladu s ní rozhodl o vině a kárném opatření.

P o u č e n í: Odvolání proti tomuto rozhodnutí **n e n í** přípustné.

V Brně dne 27. března 2024

JUDr. Milan Podhrázký, Ph.D.
předseda kárného senátu